

So hercli klingt mi keen Musik
Un singt keen Nachdigal;
Mi lopt je glif in Ogenblif
De hellen Tran hental¹⁾.

2. Min Platz vær Dær²⁾.

De Weg an unsen Tun³⁾ hentlank,
Dar weer dat wummerschön!
Dar weer des Morns min eersten Gank
Int Gras bet anne Kneen.

Dar spel ik bet to Schummern⁴⁾ hin,
Dar gev⁵⁾ dat Steen un Sand;
Des Abends hal⁶⁾ mi Obbe rin
Un hart⁷⁾ mi bi de Hand.

Denn wünsch ik mi, ik weer so grot,
Dat ik der ræwer⁸⁾ seh,
Un Obbe meen un schütt den Hot,
Dat keem noch vels to fröh.

Dat keem so wit, ik heff se sehn,
De Welt dar buten vær⁹⁾:
Ik wull, se weer man half so schön
As do min Platz vær Dær.

3. Min Jehann.

(Des Dichters Bruder.)

If wull, wi weern noch Kleen, Jehann,
Da weer de Welt so grot!
Wi seten op den Steen, Jehann,
Weest noch? bi Rawers¹⁰⁾ Sot¹¹⁾.
An Hæben¹²⁾ feil¹³⁾ de stille Maan,
Wi segen, wa heleep¹⁴⁾,
Un snaden¹⁵⁾, wa de Himmel hoch
Und wa de Sot wul deep.

Weest noch, wa still dat weer, Jehann?
Dar röhr¹⁶⁾ keen Blatt an Bom.
So is dat nu ni mehr, Jehann,
Als höchstens noch in Drom¹⁷⁾.

Och n̄g, wenn do de Scheper sung
Allein int wide¹⁸⁾ Feld:
Ni wahr, Jehann? dat weer en Ton!
De eenzige op de Welt.

Mitünner inne Schummerntid

Denn ward mi so to Mot¹⁹⁾.
Denn lopp²⁰⁾ mi't langs den Rügg so hitt²¹⁾
As domals bi den Sot.
Denn dreih ik mi so hasti um,
As weer ik nich alleen:
Doch allens, wat ik sinn, Jehann,
Dat is — ik sta²²⁾ un ween.

4. Abendfreden²³⁾

De Welt is rein so fachen,
As leeg se deep in Drom,
Man hört ni ween noch lachen,
Se's lisen as en Bom.

Se snadt man mank de Blæder,
As snack en Kind in Slap,
Se singt de Wegenleider²⁴⁾
Vær Køh un stille Schap

Nu liggt dat Dörp in Dunkeln
Un Nævel hangt dervær,
Man hört man eben munfeln,
As keeht vun Minshen her.

Man hört dat Beh int Grafen,
Un allens is in Freb,
Sogar en schüchten Hafen
Sleep mi vær²⁵⁾ de Föt.

Da's wull de Himmelsfreden
Ahn Larm und Strit un Spott,
Dat is en Tid tum tum Beden —
Hör mi, du frame Gott!

1) hental, hinab. 2) dær, Tür. 3) tun, Baum. 4) schummern, Dämmerung. 5) gev, gab. 6) hal, holte. 7) harr, hatte. 8) ræwer, hinüber. 9) buten vær, drausen davor. 10) rawers, Nachbars. 11) sot, Brunnen. 12) hæben, Himmel. 13) feil, segelte. 14) leep, lief. 15) snaden, unterhielten uns, redeten, sprachen davon. 16) röhr, rührte. 17) drom, Traum. 18) wide, weit. 19) mot, Mut. 20) lopp, läuft. 21) hitt, heißt. 22) sta, steh. 23) abendfreden, Abendfrieden. 24) wegenleider, Wiegenlieder. 25) vær, vor, für.